

anderledes end tidligere. Jeg vil i den Anledning henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, hvorledes man spærret af for Publikum ude i Kongelunden. Det er den almindelige Mening hos det Publikum, der besøger denne Del af Amager, at Kongelunden er en Lystskov. Nu er der jo, efter at Amagerbanen er bleven anlagt ned til Dragør, blevet en stærk Baadfart med Motorbaade og ligeledes en stærk Bilkørsel ud til Kongelunden og Besøget derude bliver større og større, men det Publikum, der kommer derud, staar aldeles uforstaaende, naar de kun have den slagne Vej gennem Skoven at spadsere ad ned til Skovfogedhuset og intetsteds maa gaa ind i Skoven. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man har afspærret Skoven paa den Maade. Jeg ved godt, at det siges, at det er for Fasanernes Skyld, men der kan vel for disse Fugle som for alle andre Dyr være en vis Fredningstid, mens de ruge, og de behøve vel ikke at fredes hele Aaret. Jeg har nu ikke noget Kendskab til, hvorledes de yngle, men det er da vel ikke hele Aaret rundt.

Der er ude i Nærheden af Kongelunden et lille Skovparti, som kaldes for Dragørlund. Denne er ligeledes spærret. Der er der ingen Dyr, idet Lunden kun er paa et Par Tønder Land. Den har man spærret allerede for en lang Aarrække tilbage, og der er for det Publikum, der besøger denne Del af Amager for Skovens Skyld, og ligeledes for de i Nærheden boende Amagere intet som helst Sted, hvor de kunne søge ind. Amagerne derude kunne ikke forstaa, at man spærret en saadan lille Del af en Skov paa et Par Tønder Land, som de dog tidligere have kunnet besøge. Der er aldeles intet i Lunden, som man kan genere. Jeg vil bede det eventuelle Udvalg og den højtærede Minister tage under Overvejelse, om der ikke kunde blive Adgang for Publikum til disse to Skove lige saa vel som til alle andre Skove.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Den Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har faaet, har gennemgaaende været velvillig, men der har dog været Stene paa den Vej, som jeg troede var saa banet navnlig under Hensyn til, at Bekostningen ved den foreslaaede Ordning ikke er væsentlig, og at de Forudsætninger, man i 1904 tænkte sig for en Ordning i denne Retning, sikkert

her ere til Stede i Overmaal. Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) er den, der har gjort de stærkeste Indvendinger mod Lovforslaget. Han opholdt sig navnlig ved, at Lovforslaget omfattede et lille Distrikt, og mente, at hvis man ansatte Skovridere i Forhold til det her foreslaaede Areal, vilde vi komme til et Tal af 60, men nu er Forholdet det, at man ikke ansætter Distriktsbestyrere just efter Arealet, men efter Distriktets Beskaffenhed. Og det er sikkert nok, derom kan der ikke være Tvivl, at Skovene her paa Sjælland, navnlig i Nærheden af København, kræve adskilligt mere end Skovene ovre i Jylland, som ere under Opvækst. Med Hensyn til den Tanke at lægge dette Omraade ind under 1ste Distrikt vil jeg sige, at jeg ikke vil afvise den som aldeles ulogisk og utænklig i og for sig, men jeg kan dog ikke gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at det er noget, jeg vil gaa ind paa at overveje og muligvis søge at faa fuldbyrdet som et Resultat af disse Forhandlinger. Vi vedtog i Fjor at instituere et Direktorat for Statsskovbruget, og det skete, saa vidt jeg forstod Stemningen, og hvad jeg betoned, under den Forudsætning, at nu skulde Statsskovene styres af dette Direktorat, og det reelle Ansvar derfor i højere Grad end hidtil lægges over i dettes Hænder. Denne Forudsætning har i høj Grad været bestemmende for mig, da jeg lagde den Indstilling, som blev indgiven til mig af Direktoratet, til Grund for Lovforslaget her. Jeg tror ogsaa, det maa erkendes, at Dyrehaven og Charlottenlund udgøre et Distrikt, der paakræver en særlig omsigtsfuld Bestyrelse og Ledelse. Det er et Distrikt af en særlig Beskaffenhed. Før laa det under Overførsteren, som tidt nok fremhævet baade i Bemærkningerne, af mig ved Forelæggelsen og gentagne Gange her i Dag. Nu er der ingen Overførster, og man kan ikke finde paa at lægge det ind under Skovbrugsdirektøren. Det maa ind under en kyndig Overledelse. At ansætte en Skovfoged og lade ham være den egentlige Driftsleder, tror jeg praktisk talt ikke gaar an. Jeg ved ikke, hvordan Arbejdsforholdene have været, det ligger forud for min Tid, men i alt Fald maatte det være en Forstkandidat efter Stillingens Beskaffenhed, og det mente ogsaa det ærede Medlem fra Lyngby var naturligt, saa at Stillingen blev